

heden skal så vidt muligt have adgang til at overvære afhøringen.

Omfanget af den foreslåede pligt til at underrette forældre om tilbageholdelse og afhøring af barnet svarer til de retningslinjer, som fremgår af Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2003.

Efter meddelelsen (pkt. 2.5.) beror det imidlertid på politiets bestemmelse, om barnets forældre kan være til stede under afhøringen. Den foreslåede bestemmelses stk. 3, 2. pkt. indebærer derimod, at der opstilles et udgangspunkt om, at forældre, der har forældremyndighed over barnet, så vidt muligt har adgang til at overvære politiets afhøringer af barnet.

Som undtagelse til udgangspunktet om, at forældremyndighedsindehaveren skal have underretning om politiets tilbageholdelse og afhøring af barnet og adgang til at overvære afhøringer, fastsættes i *stk. 3, 3. pkt.*, at underretning kan udsættes og adgang nægtes, hvis dette er påkrævet af hensyn til efterforskningen eller må antages at stride mod væsentlige hensyn til barnet.

F.eks. kan politiet efter bestemmelsens *1. led* undlade at underrette barnets forældre om afhøringen eller nægte forældrene adgang til afhøringen, hvis forældrenes tilstedeværelse må antages at forhindre eller væsentligt besværliggøre afhøringen af barnet, eller hvis barnets forældre selv er mistænkte i sagen.

Bestemmelsen svarer på dette punkt til pkt. 2.5. i Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2003, hvorefter underretning kan udsættes, i det omfang efterforskningen nødvendigvis gør det.

Endvidere fastsættes i bestemmelsens *2. led*, at underretning af indehaveren af forældremyndigheden kan udsættes og adgang til at overvære afhøringen nægtes, hvis underretning eller adgang til at overvære afhøringen må antages at stride mod væsentlige hensyn til barnet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor barnet er tvangsfjernet, eller hvor der måtte være risiko for utilbørlige reaktioner fra indehaveren af forældremyndigheden. Overvejer politiet at nægte adgang af hensyn til barnet, forudsættes dette spørgsmål forudgående drøftet med en repræsentant for kommunalbestyrelsen. Politiets udsættelse af underretning af forældremyndighedsindehaveren kan efter omstændighederne være på ubestemt tid, hvis væsentlige hensyn til barnet tilsiger dette.

Der forudsættes altid at være en repræsentant for kommunalbestyrelsen til stede ved afhøringer, hvor forældrene nægtes adgang i medfør af *3. pkt.* Med henblik herpå er det i *stk. 3, 4. pkt.*, fastsat, at politiet skal underrette kommunalbestyrelsen om beslutningen om at nægte forældremyndighedsindehaveren ad-

gang til at være til stede. Der er herved lagt vægt på, at der i sådanne tilfælde ofte må antages at være særligt behov for sociale hjælpeforanstaltninger. Se også Socialministeriets bekendtgørelse nr. 79 af 4. februar 1998 om kommunens bistand til børn og unge i forbindelse med uden- og indenretlig afhøring.

Til nr. 6 (§ 821 e)

Den foreslåede § 821 e fastsætter særlige regler om advokatbeskikkelse for børn under 15 år, der som mistænkte gøres til genstand for visse straffeprocessuelle tvangsindgreb.

Den foreslåede bestemmelse i § 821 b, hvorefter reglerne i kapitel 71-74 og kapitel 75 a ligeledes skal gælde med hensyn til børn under den kriminelle lavalder, indebærer, at de deri nævnte regler om advokatbeskikkelse finder tilsvarende anvendelse, når der er spørgsmål for retten om iværksættelse af et af de nævnte indgreb over for børn under 15 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 821 e, *stk. 1*, indebærer, at der efter anmodning fra forældremyndighedens indehaver eller fra politiet vil kunne beskikkes en advokat for et barn under 15 år, hvis barnet efter sagens karakter og omfang må antages at have et ganske særligt behov for advokatbistand, og 1) barnet skal afhøres som mistænkt for en lovovertrædelse, der i almindelighed ville medføre fængselsstraf, eller 2) hvis der skal iværksættes et indgreb, som efter lovens almindelige regler forudsætter, at der er rejst sigtelse mod den pågældende.

Adgangen til advokatbeskikkelse er således navnlig relevant i sager om alvorlig kriminalitet, der normalt må antages at ville medføre fængselsstraf, samt i sager, hvor der skal iværksættes alvorlige straffeprocessuelle indgreb over for barnet, der efter gældende ret alene kan anvendes over for sigtede personer. Det drejer sig om indgreb i form af legemsbesigtigelse eller legemsundersøgelse efter § 792 a, optagelse af personfoto mv. og udtagelse af blodprøver efter § 792 b og konfrontationsparade efter § 817, stk. 2. Da disse indgreb forudsætter en sigtelse, har børn, som er over den kriminelle lavalder, efter gældende ret mulighed for forsvarerbistand efter reglerne i retsplejelovens kapitel 66.

Det er imidlertid hensigten, at advokatbeskikkelse – selv inden for de nævnte tilfældegrupper – kun tænkes at ske i ganske særlige tilfælde, da undersøgelser af strafbare forhold med hensyn til børn har et væsentligt andet sigte end ellers, når der ikke kan blive tale om straf. Men i ganske særlige tilfælde kan det efter sagens karakter eller omfang være nærliggende, at et mistænkt barn får bistand af en advokat, f.eks. i en sag